

Finansieringsselskapenes Forening

Finansieringsselskapenes Servicekontor

The Association of Norwegian Finance Houses

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	
AVD./SEK.: TTBS	S.BEH.: LL
07 SEPT. 2006	
S.NR.: 05, 672-22	
ARKIVKODE: 660	AVSKREVET:

Samferdselsdepartementet
Postboks 8010, Dcp

0030 OSLO

Deres ref. 05/672- LL

Vår ref. JFH

Oslo 5.september 2006

HØRING – NY FELLES PARKERINGSREGULERING

Vi viser til departementets brev av 13.6.2006 vedlagt en rapport om Ny felles parkeringsregulering.

Finansieringsselskapenes Forening har som medlemmer norske finansinstitusjoner som tilbyr leasing av biler. Denne virksomheten innebærer at leasingselskapene i Norge står som registrert eier av 128 000 registreringspliktige kjøretøyer.

Ved parkeringsovertredelser er det spesielle utfordringer forbundet med å knytte kjøretøyet som er benyttet til overtredelsen, til den person som har foretatt overtredelsen. I en kontrollsituasjon vil man som regel bare ha et kjøretøy som er parkert i strid med vilkårene å forholde seg til. Normalt nøyer man seg med å feste kontrollavgiften til kjøretøyet. I de fleste tilfelle når man på denne måten rett person, men ikke sjelden blir leasingselskapet som registrert eier involvert. For selskapet, som jo ikke på forhånd har noe kjennskap til den hendelse som har utløst det mottatte betalingskrav, reiser dette spesielle utfordringer og innebærer til dels betydelig med manuelt arbeid.

Vi støtter helt ut arbeidsgruppens oppfatning om at det må være et mål å komme frem til et felles regelsett for all avgiftsparkering. Dette er særlig viktig ettersom det i dag er et stort innslag av offentlig avgiftsparkering på privat grunn og etter hvert et ennå større innslag av privat avgiftsparkering på offentlig grunn. For publikum er det ikke enkelt å forholde seg til at det er ulike regelsett som styrer dette. Selve tilnærmingen må skje i retning av de regler som gjelder for privat avgiftsparkering. Det må sterkt frarådes å la tilnærming skje i retning av de spesielle regler som i dag gjelder for offentlig parkeringshåndhevelse.

Leasingselskapene finner det i utgangspunktet urimelig at det solidaransvar for eier som i sin tid ble innført for å lette håndteringen av ordinær feilparkering, gjennom årene er blitt utvidet til også å gjelde håndheving av kommersiell offentlig avgiftsparkering. Vi innser imidlertid at det kan være vanskelig å finne alternative løsninger som i tilstrekkelig grad ivaretar behovet for å sikre effektiv inndriving. Solidaransvaret bør dog ikke strekkes lenger enn det

som absolutt er nødvendig, og vi støtter arbeidsgruppens forslag om at utleie- og leasingselskaper ikke skal være solidarisk ansvarlig i tilfelle der det fremkommer av leieavtalen at det er kunden som har ansvaret for ilagte kontroll- og tilleggsavgifter og eier er villig til å gi opplysninger om kundeforholdet. Dette er eiere som ikke har den nære tilknytning til den daglige bruk som andre eiere har. For leasingbiler vil det dessuten som regel være lagt inn i motorvognregisteret hvem som er bruker. Det er derfor ikke problematisk å finne ut hvem som rent faktisk disponerer kjøretøyet. Begrunnelsen for å gjøre registrert eier solidarisk ansvarlig er i disse tilfelle ikke lenger til stede. Særlig gjelder dette dersom solidaransvaret utvides til også å gjelde ved privat avgiftsparkering.

Vi er også enig med arbeidsgruppen at det offentlige ikke lenger bør ha hjemmel til tilbakeholdsrett i kjøretøyet for betaling av kostnader ved fjerning og oppbevaring eller legalpanterett i kjøretøyet for gebyrer og tilleggsavgifter. En slik rett er uforholdsmessig i forhold til de aktuelle overtredelsene og gir et inndrivningsprivilegium sammenlignet med andre tilsvarende krav.

Det samme gjelder den automatiske forhøyningen av tilleggsavgiftene der disse ikke betales innen fristen. Det dreier seg her om krav som på en noe tilfeldig måte etterlates på frontruten med håp om at de når frem til rett person. Ved manglende betaling, vil registrert eier - som solidarskyldner - først bli kjent med overtredelsen når puring utsendes og vil i praksis ikke ha noen mulighet til å unngå automatisk forhøyelse. Det er vanskelig å skjønne hvorfor ikke inkassolovens alminnelige regler kan gjelde denne type krav som bygger på en alminnelig avtale mellom partene.

Med vennlig hilsen

FINANSIERINGSSKAPENES FORENING

Jan Fr. Haraldsen

Dir.